

[Bollmann]

for – og det er også det, der står i bemærkningerne – tekniske muligheder, der åbner perspektiver, som nødvendiggør en nærmere vurdering af, om der kan blive tale om uønskede virkninger for den menneskelige sundhed, miljøet eller naturen.

Jeg vil gerne hertil føje, at det er jo forskerne, som er kommet til politikerne her gang på gang og har bedt om fastere retningslinjer. De vidste, at udviklingen stod ved en skillevej.

Lovforslaget indeholder ikke nærmere betingelser for opnåelse af en godkendelse. Det er hensigten, at ministeren hen ad vejen kan fylde ud via cirkulærer, og det gælder også for landbrugsministerens lovforslag. Det kan vi tilslutte os. Vi mener, at en rammelov på genområdet er vigtig og rigtig, netop fordi vi ikke ved, hvad der venter forude i bioteknologien.

Vi kan også tilslutte os, at der sker en vis centralisering af godkendelsessystemet. Nye produktioner, der baseres på gensplejsning, skal jo fortsat godkendes af amterne – hvis jeg har læst det rigtigt – hvorimod udsætning af gensplejsede organismer i det fri og salg af gensplejsede levnedsmidler eller andre produkter skal godkendes af miljøministeren på centralt plan.

Jeg finder, at de to lovforslag er supplement til hinanden på jordbrugsområdet, og det er vel også sådan, at afgrænsning til andre ministerområder følger den nuværende ansvarsfordeling.

Jeg skal til slut takke både miljøministeren og landbrugsministeren for de to forslag. Begge har jo tidsmæssigt været meget presede.

Jeg ser frem til et konstruktivt udvalgsarbejde, og den kritik, der er kommet fra SF og andre af, at der er for mange kan'er og for få skal'er, har jeg også registreret, men jeg er helt overbevist om, at udvalgsarbejdet munder ud i en lov, som giver bioteknologien de rammer, der skal til, for at den kan udvikle sig til gavn for os alle.

Med disse bemærkninger skal jeg endnu en gang sige, at vi kan tilslutte os lovforslagene.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg vil godt starte med at sige, at jeg synes, det ligner narreværk, når vi bliver præ-

senteret for to lovforslag, der i virkeligheden handler om det samme område, og jeg har haft svært ved at finde anden forklaring på denne opdeling end den magtkamp mellem miljøministeriet og landbrugsministeriet, som vi desværre kender alt for mange eksempler på inden for de seneste par år.

Jeg mener, det ville være til gavn for en ordentlig og sober lovgivning på dette område, hvis man straks kunne beslutte at droppe det lovforslag, der er fremsat af landbrugsministeren, og indarbejde ændringsforslag i miljøministerens lovforslag dér, hvor det er nødvendigt. Og jeg vil godt advare imod ikke at gøre det. Det er nemlig sådan, at begge forslag taler om at give ministrene bemyndigelse i forbindelse med bevidst udsætning af gensplejsede organismer, altså organismer, der er konstrueret til at overleve i et naturligt økosystem. Men hvem er det egentlig, der har bemyndigelsen i de enkelte tilfælde? Hvis man f.eks. forestiller sig – hvad der ikke er på tale endnu, så vidt jeg ved – en splejset organisme, der skal udsættes – ja, man kører forsøg med det i USA – en antifrostorganisme – hvem har så bemyndigelsen til at sige ja eller nej til det? Er det miljøministeren, eller er det landbrugsministeren?

Jeg synes ikke, spørgsmålet er ligegyldigt – ikke bare fordi det vil give dobbeltadministration, men også fordi de to lovforslag ikke er specielt identiske. Det lovforslag, der er fremsat af landbrugsministeren, er svagere i sine bestemmelser end det lovforslag, der er fremsat af miljøministeren, og det er klart, at det giver yderligere næring til problemer, når der er den overlappning, der er.

Hertil kommer, at jeg finder, at miljøministerens forslag, som afgjort er hovedforslaget og bør være det eneste, der står tilbage, når vi er færdige med at behandle dette, er et forslag, der simpelt hen er for svagt. Strukturen i forslaget er jo i hovedsagen den samme som den, der ligger i miljøbeskyttelsesloven, men i en mere vag udgave og vel at mærke uden de opstramninger, der er blevet formuleret behov for at få ind i miljøbeskyttelsesloven fra et flertals side her i folketinget og i øvrigt også fra en lang række af de veletablerede miljøorganisationer uden for Christiansborgs mure.

Vi sidder i øjeblikket og diskuterer, om man ikke bør åbne mulighed for tidsbegrænsning af godkendelser, et skrapere til-